

mussen under hans Omtale af Statsfinansernes Ledelse i disse 2½ Aar. Det ærede Medlem fremsatte den Udtalelse, at naar Finansministeren havde sagt, at nu var han godt paa Vej til at skaffe Balance, forekom det det ærede Medlem, at man maatte bede Finansministeren for Himlens Skyld standse paa denne Vej til Balance og se at komme ind paa en anden Vej. Dette siger det ærede Medlem uden i nogen som helst Grad at have undersøgt, hvorledes Forholdene ligger. Han tager blot Underskuddene paa disse to Finansaar uden at give mindste Oplysning om, hvad Aarsagen til Underskuddene er, og han glemmer ganske og aldeles at fortælle noget om, hvordan Indtægterne er indgaaet. Det ærede Medlem Hr. Rode kredsede ogsaa stærkt om Balancen — hvad vel ikke var noget Under, idet Balance er noget, som det ærede Medlem sjældent havde, medens han sad som Minister —, og det ærede Medlem fremsatte den Udtalelse, at de to sidste Finansaar af de Radikales Regeringstid havde mindre Driftsunderskud end de to Aar, den nuværende Regering havde siddet ved Styret. Jeg vil nu tage disse to Regnskabsaar fra den radikale Regerings Tid hvert for sig. Saa ser Billedet saadan ud: i 1918—19 var Driftsunderskuddet for den radikale Regering 153 Mill. Kr., hvorimod Driftsunderskuddet i de sidste to Finansaar tilsammen i Virkeligheden kun er 146 Mill. Kr. Det ærede Medlem havde altsaa i 1918—19 et Driftsunderskud, der var større end Driftsunderskuddet paa begge de to Finansaar, vi nu sidst har tilbagelagt. Om Statsregnskabet for 1919—20 har det ærede Medlem Hr. Rode en Gang, nemlig da det blev aflagt, udtalt, at det kunde betegnes som Statsregnskabernes Dronning, og han sagde endvidere den Gang, at det var et Regnskab, som en Finansminister kun een Gang i sit Liv kommer til at aflægge. Jeg tænker mig, at naar han brugte dette Udtryk, var det ikke med Tanken henvendt paa det Driftsoverskud, der var, nemlig paa 61 Mill. Kr., men ganske sikkert med Tanken henvendt paa den overordentlig store Indtægt, som indgik netop det Aar. Jeg tror, det ærede Medlem har Ret. Jeg tror ingen Sinde, vi vil faa et Regnskab, hvor Indtægterne vil være saa store, som de var i 1919—20. De var jo saa store, at de ganske overraskede den daværende Finansminister, idet han oprindelig havde paaregnet et Underskud. Grunden til, at der blev Overskud, var den, at Indtægterne gik saa overordentlig rigeligt ind, ikke mindst Toldindtægterne, Brændevinsskat-

ten, Ølskatten, Tobaksskatten, men ogsaa Indkomst- og Formueskatten og Merindkomstskatten, saaledes at vi fik et Skattebeløb ind som ingen Sinde før. Det ærede Medlem udtaler Sp. 102 følgende: „Det er en Paastand, som hyppigt fremføres fra den anden Side, at man tidligere havde lettere ved at styre, fordi Skatterne gik saa livligt ind, medens man nu kæmper med dalende Skatteindtægter, og det er dette, som har gjort Laan nødvendige. Den fuldkomne Urigtighed heraf viser Statsregnskaberne, idet de to sidste Aar af det radikale Styre havde en Skatteindtægt af 977 Mill. Kr. og de to Neergaard'ske Aar 1 002 Mill. Kr. Skatterne er altsaa gaaet rigeligere ind i disse Aar“. Og længere nede siger det ærede Medlem, at man ude i Landet har fremhævet netop dette, at Skatterne er gaaet ringere ind under Ministeriet Neergaard, end de gjorde i den radikale Regerings Tid. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at denne Sammenligning er draget mellem Statsregnskabet for 1919—20 og for de efterfølgende Aar, og saa er det ikke urigtigt. Jeg mener, at naar man nu skal bedømme det Finansstyre og de Vanskeligheder, der har været i de to forløbne Aar, maa man tage med i Betragtning, hvordan Forholdene har ligget, og der har jo Indtægterne været i høj Grad dalende og Udgifterne i høj Grad stigende, grundet paa ekstraordinære Udgifter, grundet paa Arbejdsløshed og grundet paa Boligmangel; det er særlig disse Ting, der har gjort sig gældende.

Jeg skal nu prøve ganske kort at gennemgaa, hvordan dette har udviklet sig, saa kan enhver danne sig sine Tanker herom. Først og fremmest vil jeg prøve at maale, hvad der har været at virke med, og jeg bruger da Aaret 1919—20 til Sammenligning, thi det forekommer mig at være rigtigt, at man tager sit Udgangspunkt der, hvor den nuværende Regering begyndte, og hvor den gamle Regering slap. Forholdet er da det, at man i 1919—20 havde en Indtægt paa 593 Mill. Kr., medens man i 1920—21 kom ned til en Indtægt paa 498 Mill. Kr. og i 1921—22 til en Indtægt paa 409,3 Mill. Kr. Den Indtægt naar jo ikke nær Skattebeløbet, og hvad er nu Aarsagen hertil? Den væsentlige Aarsag hertil er, at Statsvirksomhederne giver et betydeligt større Underskud, og det har igen sin Aarsag i, at nu virker den nye Lønningslov i sit fulde Omfang, medens den nye Lønningslov overhovedet ikke var vedtaget i 1918—19, og de Dyrctidstillæg, der da blev udbetalt, naaede